

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et Cavillationes

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Canone Missae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

De Canone Missæ.

1289. **C**anonem Missæ, non rectè dici Canonem, cum nil Canonicum, imò contrà canonicas scripturas contineat plurimà. Dictum puta: Concilia scilicet Patresq;, ac tota per Orbem Ecclesia, quid Canonicis consentaneum sit scripturis, ignorarunt? An verba Consecrationis, extra Canonem sunt scripturæ?

1292. Canonem Missæ, omnium abominationum esse abominabilissimam, in eo enim prophanari Cœnam, eneruari Sacrificium crucis, honorem Dei tribui Sanctis, crucifigi Christum, triumphare Antichristum, &c. *Luth. de Abrog. Miss. & de Abominat. Miss. & alij passim.* Atqui omnia ista, pura esse vaniloquia, & inania verba, nulla veritate nixa, patet ex dictis & sequentibus.

1291. Canonem ex integro & corrupto, imò ex plurimis confarcinatum esse corruptis. *Kem. pag. 77.* Donati sunt verba, nullius Theologi, Donatus autem (si memini) ex integro & corrupto, constare ait nugigerulum.

1292. Canonem esse iudicium pannosum ex multis & diuersis confutum la ciniis, vulgo, *Ein gestickter Bettlers Mantel*. At Corpus eorum doctrinæ, totamque confessionem Augustanam, aliud non esse quàm Farraginem & congeriem omnium damnatorum dogmatum, meridiana luce clarius est. Vid. *Matheolog. Ederi, Et lib. Der Lutherischen Bettlers Mantel.*

1293. Canonem à multis & diuersis auctoribus & sartoribus esse confarcinatum. Passim: An idèò approbatus, quia ab omnibus approbatus? An & Symbola fidei à multis sunt composita, ac idèò dicta Symbola? Et quidem liber ipforum, quem inscripserunt, Concordiam, an vnum aliquem, & non multos, eosdemq; inter sese discordes auctores, & (vt verbo ipforum vtar) sartores habet & confutores? Hinc versus ille vulgaris:
Maus:

Mäuß/Hörner/Kempeln/Seelnecker/Schmid
del & Haffner/

Auß allen Kettern/ composuere Bücher.

1294. Fabulosum esse, quod Pontificij tradunt, Canonem Missæ partim à Christo, partim ab Apostolis, partim à Sanctis prouenire Patribus. Atqui Consecrationem præcipuam Canonis partem, ac etiam orationem Dominicam, à Christo prouenire & Apostolis, an negabunt?

1295. Gregorio teste, Canonem à quodam compositum esse Scholastico. *Kemnit.* At si verum est ab vno compositum esse Scholastico, falsum erit, quod aiunt, à multis & diuersis confarcatum esse auctoribus. Et Gregor. quidem de dispositione duntaxat & orationibus ipsius Canonis, id intelligit.

*Lib. 2. epist. 54.
Lib. 9. epist. 14.*

1296. Fumos & nugasse, quod Pontificij de Antiquitate Canonis fabulantur, cum constet recens esse inuentum. *Kemm. pag. 189.* Cum ibidem fateatur, intra primos annos sexcentos post Christum fuisse absolutum, & eius auctorem circa annum vixisse 590. An recens Pontificiorum inuentum, quod ante annos mille fuit absolutum?

1297. Auctorem Canonis fuisse Gregorium circa annum 590. *Kemnit.* Cum à Scholastico quodam compositum ipso teste Gregor. paulò antè dixerit: Totus autem propemodum extet apud Innocent. Ambros. Alcuinum, Amalarium, quem utiq; non composuerunt, sed vt receptum & vsitatum in Ecclesia tradiderunt.

*Ambros. lib. 4.
de Sac. cap. 4.
5. 6.*

1298. Auctorem Canonis, verbosum quendam, & minimè spiritualem fuisse Scriptorem, quod idem iisdem sæpè repetat verbis, cuiusmodi sunt ista, *Hæc donâ, hæc munera, hæc sacrificia.* Item: *Pro omnibus orthodoxis atq; Catholicæ & Apostolicæ fidei cultoribus,* quæ omnia idem significant; neq; enim aliud est donum, quam munus, orthodoxus, quam Catholicæ & Apostolicæ fidei cultor. *Luth.* Sed hac ratione, etiam Christum & Apostolos ver-

Millesexcenti Errores,

bosos dixerint, & minimè spirituales. Christus etenim ter eundem orat sermonem. Et Apostolus: Omnem Pontificem habere debere scribit, *dona, munera, & sacrificia quæ offerat.* Et alibi: *Habrai sunt, & ego, Israelita sunt, & ego, Semen Abrahæ sunt, & ego.* An spiritualis, aut magis verbosus? Et Euangelista, *Et ipsi nihil horum intellexerunt, erat enim verbum istud absconditum ab oculis eorum, & non intelligebant quæ dicebantur.* Et regius Propheta in singulis ferme Psalmis, maximè verò in prolixo illo cent. dec. oct. eadem sæpè repetit, Num verbosus? num spiritualis? Denique num ipsi verbosi? qui se Catholicos? orthodoxos? Euangelicos? Apostolicos? Catholicæ & Apostolicæ fidei & religionis cultores vocant & prædicatores? cum nihil horum, Sed Lutherani sint, Calviniani, Zwingliani, Anabaptistæ, & veræ Catholicæ Apostolicæq; fidei & religionis desertores & oppugnatores?

1299. In Canone Missæ inuocari sanctos: Minimè: Nominantur enim duntaxat, non inuocantur: Inuocatur verò Deus, vt meritis & precibus Sanctorum suorum, in omnibus nos suæ protectionis munire dignetur auxilio: An hoc est inuocare Sanctos?

1300. Quamuis Oratio in Canone, non dirigatur ad ipsos Sanctos, sed ad ipsum Deum, vt nos iuuet propter Sanctos, hoc ipsum tamen aliud nõ esse, quàm inuocare sanctos, ac in sanctorum confidere meritis, sicut inuocare Deum propter Christum, ipsum est inuocare Christum: At si hoc verum est, quando ergo inuocantur Sancti propter Christum, non sanctorum, sed Christi erit inuocatio, iam verò nec aliter, nec vsquam inuocantur sancti, nisi propter Christum, propterea omnes quæ ad Sanctos dirigitur orationes, hac finali additione terminantur. *Per Dominum nostrum Iesum Christum, &c.* Deniq; An quando veteres Deum orabant & inuocabant, vt populo suo propitius esset propter Abraham, Isaac, & Iacob, ipsum inuocabant Abrahamum, Isaacum & Iacobum, atq; in ipsorum non Christi confidebant meritis? Aded quid loquantur & caillentur, nesciunt.

1301. Olim in administratione Cœnæ, commemorationem fuisse

Matth. 24.
Hebr. 5. 7.
2. Cor. 11.
Luc. 18.
Psal. 118.

Exod. 32.
Psal. 131.

fuisse factam sanctorum, propter reliquias & corpora eorū, quæ sub altaribus, in quibus administratio fiebat, recondita iacebant. Kem. pag. 186. An hæc apud aduersarios? qui ex celebratione Missæ, administrationem faciunt cœnæ, ex altari mensam, ex corpore panem, ex sanguine vinum & Calicem, ex inuocatione memoriam, ex reliquiis abominationem, ipsosque cum reliquiis suis terra proscribunt & cœlo Sanctos, vt iam nec sancti, nec Sanctus sanctorum, in ipsorum reperiatur templis, vel domibus?

1302. Rurs. Absque inuocatione, solam aiunt, sanctorum memoriam, in administratione Cœnæ antiquitus fuisse factam. Kemnit. loc. cit. Cum postquam plurima more suo, ad id demonstrandum Patrum accumulasset testimonia, tandem pag. 187. subiungit, *Nontamen nego, progressu temporis, Augustini præsertim ætate, peregrinas & otiosas opiniones (Pontificias) cepisse memoriis martyrum affingi.* Aded videlicet verum est, Patres sensisse & docuisse, quod docent isti, vt vel ipsis testibus, tale nihil docuerint.

1303. Ridiculum esse, quod in Canone, Panis & Vinum vocentur dona & munera sancta, priusquam sunt sanctificata. Atqui longè magis ridiculum, quod ipsi eadem dona, postquam per verbum sunt sanctificata, panem vocent & vinum, quæ Christus corpus suum vocat & sanguinem: Sancta vocari possunt ante sanctificationem, quia per verbum sanctificanda, sicut Apostolus fidelium filios, sanctos vocat & mūdōs, antequam lauacro regenerationis sunt mundati, postquam verò verbum sanctificationis perceperint, quamuis panis & vinum exterius videantur & vocentur, non tamen sunt panis & vinum, sed corpus & sanguis. Itaq; dona dicuntur sancta, quia ad sanctificationem proposita.

1304. Illa verba Canonis, *Quam oblationem tu Deus in omnibus ratam, rationabilem, acceptabilemque facere digneris,* non de sacrificuli, sed de populi oblatione intelligi, Populus enim, inquit Kemnitius pag. 194. Panem & Vinum offerebat, ex quibus

1. Cor. 7.

Aug. Ser. 28.

de Verb. Dom.

Ambr. de iis quæ

iniciant. cap. 9.

Cyrl. Catech. 4.

Millesexcenti Errores,

quibus partes pro Cœna consecrabantur. At populum hoc tempore dona consecranda offerre non video, qui si etiam offerret, idè offerret, vt pro ipsis offerrentur, & oblata distribuerentur, *Omnis enim Pontifex* (inquit Apostolus) *dona & munera habere debet, non quæ populus offerat, sed quæ ipse offerat pro populo.* Heb. 5. 7.

1305. Supradictis verbis, Pontificios orare pro Christo, vt eum acceptum habere velit pater, quasi patri non sit acceptus & dilectus. *Kemnit.* Cum iam iam dixerit, verba illa intelligenda esse de donis, à populo ad sanctificandum oblatis, quæ si etiam de Christo intelligerentur, de eo vt est sacrificium nostrum intelligerentur. q. d. vt acceptum habere velit filium suum dilectum, de manibus nostris, cum gratiarum actione oblatum.

1306. Supradicta verba, falsò detorqueri à Pontificiis ad actionem sacrificuli, cum de actione intelligantur cœnæ, atq; ita Augustinum intelligere & Ambros. Miror si quisquam sit, aut fuerit aliquando tam stupidus, qui actionem cœnæ petiuerit peratq; fieri corpus & sanguinem Christi?

1307. Portenta illa verborum, nec ipsum quidem, qui ea scripsit, intellexisse auctorem. *Luther. loco citat.* Cum eadem omnino legantur apud Ambros. & explicentur ab Alcuino, Amalario, Rupert. Hugon. Innoc. Bonauent. & aliis ante annos 800. Nec dissimilia habet Apostolus ad Romanos: *Obsecro vos, vt exhibeatis corpora vestra hostiam sanctam, viuentem, Deo placentem, rationabile obsequium, &c.*

1308. Blasphemiam esse in filium Dei, quòd in Canone dicitur, offerri sacrificium in redemptionem animarum. An enim (exclamant) per Christum redempti non sumus, vt redemptione indigeamus Missæ? *Luth. loc. cit.* Vana exclamatio: An enim in seipsum contumeliosus est Christus, qui loquens de extremo iudicio, ait: *Cum hæc videritis, leuate capita vestra, appropinquat enim redemptio vestra.* An nondum redempti? An in fine mundi tum demum sumus per Christum redimendi, quando iudicandi? Itaq; sicut Cœna, Ablutio, Absolutio, Iustificatio & cætera redemptionis, & redemptionis nostræ media, suo quodam modo redemp-
tiones

Lib. 4. de Sacr.
cap. 5.
Rom. 12.

Luc. 23.

iones dicuntur, quoniam redemptoris & redemptionis nobis applicant meritum & precium, ita quoque Missa, quæ etiam speciali modo redemptio dici potest, propter ipsum, qui in ea offertur redemptorem, à quo solo vis omnis & efficacia sacrificij & Sacramenti.

1309. Ridiculum esse, quod in Canone dicitur, *Communicantes & memoriã venerantes, B. Mariæ, & omnium Sanctorũ, &c.* quasi quæ pro solis instituta est viuis, ipsi quoq; Cœnam participant mortui? *Luth.* Cum non de Communione Cœnæ, sed de Communione Sanctorum verba illa intelligantur? Vna est enim omnium communitio, pro quibus Christus seipsum semel obtulit, quotidie offert & offertur.

1310. Ridiculum esse, quod in Canone Pontificij orant, *Memento quæso famulorum famularumq;, &c.* quasi tam sit obliuio- sus Deus, vt eorum non meminerit, nisi in Missa à sacrificulo commonefiat & sollicitetur, ne obliuiscatur. Sed hac ratione, etiam ipsi ridiculos dixerint Prophetas, qui non solum iisdem Deum orant verbis, vt meminisse, sed etiam ne obliuisci velit, Vnde Moyses, *Recordare Domine Abraham, Isaac, & Iacob.* Et Psalmographus. *Memento Domine Dauid, Vsq; quo obliuisceris me in fine? Ne obliuiscaris pauperum.* Et Latro, dum Christus offerretur in Cruce, *Memento mei dum veneris in regnum tuum?* an fortè obliturus erat, nisi commonefactus fuisset? Et obliuisceretur pauperum, nisi ne obliuiscatur, rogaretur à pauperibus?

1311. Ridiculum esse, quod in Canone dicitur, *Memento Domine omnium, pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt, &c.* Cum vnus solus sit, qui offerat, sacrificulus. Quasi verò cum vnus pro omnibus offert, non omnes, suo quodam & spiritali modo, offerant per ipsum? Non enim vnus, sed omnium, & pro omnibus est sacrificium.

1312. Per verba illa Canonis, *Pro quibus tibi offerimus, & qui tibi offerunt, &c.* euidenter conuinci, olim non ipsam Eucharistiam, sed dona tantum & eleemosynas fidelium fuisse oblatas, quas populus sacerdoti, sacerdos verò offerebat & distribuebat

QQ

paupe-

Millesexcenti Errores,

Supr. ex Aug.
& Chrysof.

pauperibus. *Kemnit.* Somniat Kemnitius: Dona siquidem illa non pauperibus, sed pro pauperibus offerebantur, nec solum pro pauperibus, sed etiam pro diuitibus, pro regibus, pro principibus, nec solum pro his, sed etiam pro aliis rebus & necessitatibus, nec solum pro his, sed etiam contra præstigias & infestationes dæmonum. Deniq; vt ipsa quoq; dona corpus & sanguis fiant, à Deo petitur, quod de eleemosynis & oblationibus populi, intelligi non potest.

Psalm 26.

1313. In ipso Canone, Sacrificiū Missæ vocari, Sacrificium laudis. Ex quo colligi vult *Kem.* apud veteres aliud non fuisse Sacrificium, quàm spirituale, quod cum laude & gratiarum actione celebrabatur. Quasi non offeratur, quod cum laude & gratiarum actione offertur? An quia Psalmista, hostiam vocat vociferationis Sacrificium, aliud non fuisse dicemus, quàm vociferationis? Dicitur ergò Missa, sacrificium laudis, & gratiarum actionis, quia in eo laudes Deo referuntur & gratia, eam maximè ob causam, quòd se ipsum obtulerit, & quotidie adhuc offerat, & offeratur pro nobis.

1314. Pontificios, sacrificium publicæ laudis & gratiarum actionis, in silentiarium murmur conuertisse. *Kem.* An ergo Kemnitio placet Missa clamorosa, quæ ab vna ad alteram audiatur Ciuitatis portam? An publicæ nullæ sunt Missæ? An magis clara, quàm submissa voce probant Missas? Supr.

1315. Pontificios sacrificium Eucharisticum, mimicum facere & theatricū spectaculum. Sæpè: Nisi enim ipsi impij essent, laudes & gratiarum actiones, aliasq; cum pietate & religione coniunctas preces & cæremonias, mimicas esse actiones haud dicerent.

1316. Verba illa Canonis, quibus dicitur, *Offerri pro iis, qui reddunt vota sua aeterno Deo et vero,* per quæ gratiarum intelliguntur actiones pro beneficiis, Pontificios detorquere & transferre ad Missas votiuas, quæ data acceptaq; pecunia emuntur & venduntur. *Kemn.* Nugæ & calumniæ. Cum per vota illa fidelium, aliud non intelligant, quàm desideria? Atq; Missæ Votiuæ ab iis quoque

quoque celebrentur quotidie, qui pecunias nec acceperunt aliquando, nec accipiunt.

1317. Ex verbis illis Canonis, *Memoriam venerantes beatorum Apostolorum & Martyrum*, colligi, olim non nuda (vt fit modò) nomina, sed res quoque gestas martyrum, idq; non sub silentio, sed elata voce, vt ab omnib⁹ audiri possent & intelligi, fuisse recitatas. *Kemnit.* At qui tale quidpiam ex verbis illis colligere ego minimè possum, sed neq; in antiquissimis quibusuis lyurgiis, res gesta, sed sola & nuda leguntur nomina, vt mirari satis non possum, quas inanes quærant calumnias & cauillationes aduersarij.

1318. Verba illa Canonis, *Hostiam puram, hostiam sanctam, hostiam immaculatam*, inanem esse & superfluam verbositatè, *Luth. loc. cit.* An (vt sup.) magis ipsi inanes, qui se purum, putum, sanctum, immaculatum, incorruptum & syncerum Verbum Dei & Euangelium docere, toties iisdem repetunt verbis, cum nec certum Scripturarum habeant Canonem, nec certam versionem, nec certam interpretationem? eamq; vel maximè ob causam in Concilium Trid. & omnes inuehuntur Pontificios, quod certum esse velint & definiant sacrorum librorum Canonem, certam translationem, certam interpretationem? Alioquin verba illa Canonis, ex Apostolorum & Prophetarum scriptis deprompta sunt omnia. Rom. 12.

1319. Pontificios, quando orant in Canone, *Vt dona & sacrificia sua sereno ac propitio vultu Deus respicere dignetur*, Orare pro Christo, seq; mediatores constituere inter Deum & Christum. *Luth. loc. cit.* An ergo sacerdotes veteris testamenti, quando orabant, vt sacrificia eorum, Oues & boues, Deus accepta haberet, ac sereno propitioq; vultu respiceret, pro ouibus orabant & bouibus? seq; ipsos mediatores inter Deum, & Oues atq; Boues constituebant? An non inanes cauillationes? Eadè verò verba habentur apud Ambr. loc. cit. Nec aliud sonant, quàm quod Deus dona illa, vt à nobis ad honorem ipsius offeruntur, accepta habere, & nobis propter dilectum filium suum, qui semetipsum nobis in sacrificium dedit & cibum, propensus & propitius esse velit.

Millesexcenti Errores,

1320. Irrationabile & futile sacrificium Pontificiorum, ex ipso eorum demonstrari Canone, in quo petunt à Deo, vt dona eorum consecrata, velit accepta habere, sicut bruta animalia, & egena elementa Abel, Abraham, Melchisedech, quasi non magis Deo acceptus sit, & esse debeat filius, quàm panis & pecus? Quasi comparatio quælibet & similitudo, dissimilitudinem habere nullam debeat? Verbis verò illis magis petitur, vt qui offerunt, sint accepti, quàm quæ offeruntur, quæ vel ex sese sunt accepta, vel acceptiora, vel omninò non accepta, si ab acceptis vel inacceptis offerantur, quia autem peccatores sunt qui offerunt, ac propter peccata eorum indigni & inaccepti, ideò rogant, vt munus eorum & sacrificium, quod est filius, acceptum & propter ipsum, ipsos quoq; habere velit acceptos.

1321. Ridiculum esse, quod Pontificij in Canone à Deo petunt, vt sacrificium ipsorum per manus angelorum deferatur in sublime altare, nullo existente in cælo altari. *Luth.* Cum in Apocalypsi cap. 6. 8. 9. legatur, aureum esse in cælo altare? Item thuribulum & incensum? Ad illud ergò cæleste & spirituale altare sua perferri orant sacrificia, ad quod, per manus, & ministerium angelorum, hominum perferuntur preces & eleemosynæ, Apoc. 5. Tob. 12.

1322. Ridiculum esse, quod Pontificij in Canone petunt, sacrificium in sublime perferri, cum ipsum cupiant paulò post, manducare & consumere: At nã magis ridiculi ipsi? qui cum Christi corpus doceant esse vbiq;, ipsum tamen manducare velint ore? an non est in ore, quod est vbiq;? Verbis autem illis magis preces & desideria, operaq; nostra per angelos Deo offerri & commendari postulamus. Tob. 12.

1323. Absonum esse, quod Pontificij Christum in sublime cupiant per angelos perferri, cum cælum nec deseruerit aliquando, nec deserat, proinde petendum potius illis, vt à sublimi ad ipsum per manus angelorum perferatur humile altare. Cum & hoc petant & illud, suo enim modo & descendit & ascendit, qui cælum nunquam deserit, iuxta illud: *Nemo ascendit in cælum, nisi qui*

Ioan. 3.

qui descendit, filius hominis, qui est in caelo. Suo ergo quodam modo in caelo, & suo modo Christus est in Sacramento, hic & illic vere, nullo tamen modo ubiq;.

Vide cap. V. *Primum*
sub. de Consecr.
d. 2.

1324. Ex verbis illis Canonis, *Quotquot ex hac altaris participatione sumpserimus, &c.* manifestè colligi, Missam non debere celebrari sine communicantibus, alioquin stultum fore sacrificium, quòd de multis verba illa pronunciet, cum ipse solus sit, qui communicet. *Luther.* At nã stolidus ipse? Cum verba illa nec de vno, nec de multis, sed in genere intelligantur, vt quotquot sumpserint, siue vnus sit qui sumat, siue mille, ad vitam proficiat æternam.

1325. Apertum esse mendacium, quod in Canone dicitur, Melchisedech sacrificium obtulisse. *Luth.* Atqui obtulisse, omnes constanter asserunt Patres: Num mentiuntur omnes? Sup.

1326. Stolidos esse Pontificios, quòd defunctis, in Canone refrigerium exoptent lucis & pacis. Cum id ipsum non solum suis extra fidem & Ecclesiam Catholicam exoptent defunctis ipsi, sed etiam eorum inscribant epitaphiis & tumulis?

1327. Orationem, quæ fit in Canone pro defunctis, veteribus fuisse ignotam & inutilitatem. *Kemnitius*, in cuius rei testimonium, adducit *Dionysium*. Atqui hæc sunt verba *Dionysij*. *Accedens venerandus Antistes, precem sacram super mortuum peragit, postquam precem & ipse præ suleum salutatur, & suo deinceps ordine qui astant omnes, precatur autem Oratio illa, diuinam clementiam, vt cuncta dimittat per infirmitatem admissa peccata defuncto, eumq; in luce statuatur, & regione viuorum.* Annon egregiè suam probauit *Kemnitius* contra Pontificios sententiam?

De Eccl. Hic.
narc. c. 7. par. 3.

1328. Horrendum esse, quod dicitur in Canone, *Fiat commixtio corporis & sanguinis Domini, &c.* quando quidem corpus & sanguis ab inuicem separari & commisceri, sine occisione Christi non possint. *Luther.* Cum specierum nomine ea dicantur duntaxat: Horrendum verò & blasphemum est, quod docent ipsi, nullum sub vna specie contineri vel laicis ministrari sanguinem? An sanguinem non separant à corpore? Supr.

QQ 3

1329.

Millesexcenti Errores,

In cap. Cum om̄ 1329.
us de Consec. d. 2.
cap. 8.

Commixtionem specierum, quam fieri iubet Canon, non solum non reperiri in antiquis Patribus, sed ipsum etiam prohibere Iulium Papam. *Kemnit.* Atqui in omnibus extare lyturgiis antiquissimis, atq; in ipso ordine Rom. Alcuin. Amalar. Microlog. intuenti patet. Iulius verò, non istam, sed aliam quandam damnat commixtionem, quam quidam faciebant in distributione Eucharistiæ, quam etiam damnat Micrologus cap. 19. & Concil. Bracar. I I I. can. 1. Mixtionis verò specierum nec mentionem quidem facit.

1330. Omnia illa, quæ in Canone Iuris sunt diuini, Pontificios liberè negligere, mutare, abolere & sepelire, pro humanis verò ritibus & cæremoniis retinendis, ferro flammaq; pugnare. *Kemnit. pag. 196.* Calumniæ: Nihil enim, quod iuris est diuini negligitur, vel sepelitur, sed seruatur & præcipitur: quæ verò iuris sunt humani, suo seruantur & retinentur loco & ordine, ne enim à Maiorum laudabili traditione & consuetudine discedamus, ipsa passim monet & iubet scriptura. 2. Theff. 2. Pro. 22. 2. Machab. 7.

Luth. de Abrog.
Missæ.

1331. Quicquid tandem dicant & replicent Pontificij, Missam non esse aliud, quàm Caudam & Caput Diaboli, & inuentum Antichristi, &c. Ita putà, quia Lutherus dixit, qui ipso suo fore & auctore Diabolo Missam abrogauit; quam utique non abrogasset, si Caput suum vel Cauda fuisset? An enim suum sibi amputat Caput vel Caudam Diabolus?

DE SACRAMENTO Pœnitentiæ.

Ex Kemn. in 2.
part. Examin. d
pag. 205.
Matth. 25.

1332. **M**Ultam Pontificios prædicare, præstare nullam pœnitentiam; *Passim omnes.* An ergò non solum malè viuendum, sed etiam malè docendum? quæ docent,